

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Gratitudo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

igitur Ecclesie oblatio quam Dominus docuit offerri in vniuerso mundo purum sacrificium reputatum est apud Deum, & acceptum esse, non quod indigeat a nobis sacrificium, sed quoniam is qui offert glorificatur ipse in eo quod offert, si acceptetur munus eius. *cap. 34.*

Oporet nos oblationem Deo facere, & in omnibus gratos inueniri fabricatori Deo, in sententia pura, & fide sine hypocrisis, in spe firma, in dilectione feruenti, primitias earum que sunt eius creaturarum offerentes; & hanc oblationem Ecclesia sola puram offert fabricatori, offerens ei cum gratiarum actione ex creatura eius. *ibidem.*

Certo constat quod huius nominis sacrificia, que Iesus Christus tradidit, hoc est Eucharistiam panis & poculi, vbi cumque terrarum apud Christianos fiant, Deus accipiat & sibi grata esse testetur. *Iust. Martyr. in colog. cum Tryphone.*

Equidem & preces gratiarum actiones, si per homines dignos fiant, solas pro perfectis & Deo gratas habeo. Hec enim sola sacra Christiani faciendi acceperunt, vt alimento sicco atque humido admonerentur eorum que propter eos Deus Dei filius perpessus esse narratur. *ibidem.*

A precibus finitis (nempe in cetero sacro & communi fidelium) mutuis nos inuicem officialis salutamus. Deinde ei qui fratribus preest est (apostolus) Ecclesie patori, qui omnium nomine toti actioni sacre vacat, & aliis ordine preedit offeritur panis & poculum aque & vini: quibus illa acceptis: laudem & gloriam rerum vniuersarum Patri, per nomen filii & Spiritus sancti offert, & Eucharistiam siue gratiarum actionem, pro eo quod nos donis huius tuis dignos sit prolixè exsequitur. Atque vbi ille preces & gratiarum actionem; absoluit, populus qui adest omnis faulta acclamat approbatione, dicens. Amen. Preestos vero, perfecta gratiarum actione, qua populus vniuersus appreciatione letata comprobauit, qui apud nos vocantur Diaconi distribuunt vnicuique presentium, vt participet eum in quo gratias facte sunt, panem, vinum & aquam, & ad abentes perferunt. Porro alimentum hoc apud nos appellatur Eucharistia: quod nulli alii participare licitum est, quam veram esse nostram doctrinam credenti, & lauacro in remissionem peccatorum & regenerationem abluto, & ita vt Christus tradidit viuenti. *Idem Apologia secunda pro Christianis.*

Panis Eucharistie ille, bona gratia nuncupatus, argumento est nobis, quemadmodum gratias Deo agamus. *Origen. lib. 8. contra Celsum.*

Quod sacratius est laudis sacrificium, quam in gratiarum actione? Et vnde maiores Deo agende sunt gratias, quam pro ipsius gratia per Dominum nostrum Iesum Christum? quod totum fideles in Ecclesie sacrificio sciunt, cuius vmbra fuerunt omnia priorum generis sacrificiorum. *August. contra aduers. Leg. & Prop. lib. 1. cap. 18.*

Cur per prophetas predicatur Spiritus futurum vt in omni loco sacrificia Deo offerantur? Sic sacrificia spiritualia laudis designantur. *Tertull. contra Iud. c. 5.*

In omni loco sacrificium nomini meo offertur, & sacrificium mundum: glorie scilicet relatio, & benedictio, & laus, & hymni. *Idem lib. 3. contra Marcion. cap. 22.*

In omni loco sacrificium nomini meo offertur, & sacrificium mundum, scilicet simplex oratio de conscientia pura. *Idem lib. 4. c. 1.* Reuerenda & salutaria illa mysteria, que in omni Ecclesie congregatione celebrantur, Eucharistia, id est, gratiarum actio nuncupantur. Sunt enim beneficiorum recordatio plurimorum, caputque ipsum diuine erga nos charitatis ostendunt, nosque faciunt debitas Deo gratias semper extollere. *Chrysost. in Matth. c. 8. homil. 16.*

Postquam Eucharistiam seu gratiarum actionem in Ecclesia audiuerit, & ad illam vna cum aliis Amen accinisset, mensa aditruisset, etiam manum ad sanctum cibum suscipiendum extendit. *Euseb. lib. 7. hist. Eccl. c. 9.*

A Solis ortu vsque ad occasum, inquit per prophetam, nomen meum glorificatum est inter gentes, & in omni loco sacrificium offertur nomini meo, & hostia munda. Quare sacrificamus Deo sacrificium laudis, sacrificamus diuinam, & venerandam & sacrosanctam hostiam: sacrificamus nouo ritu, iuxta noui Testamenti institutum, victimam impollutam: ac sacrificium Deo acceptum spiritus contritus dicitur. Et post. Sacrificamus ergo & adolemus, alias quidem memoriam magni illius Sacrificii in traditis ab ipso mysteriis celebrantes, & gratias Deo pro salute nostra per hymnos religiosos & pias preces agentes: alias autem nos totos ipsi & summo Sacerdoti consecrantes, & verbo eius corpore, & animo mancipantes. *Idem lib. 3. de Demonstr. Euang. cap. 10.*

¶ PATRYM SENTENTIAE.

Iugiter sibi subuenire facit, cui collatum beneficium ante oculos semper affluit. *Cassian. in Iulian.*
Præstita dona numerantur, vt ad beneficia conuersa animus boni iudicis inmitteretur. *ibid.*
Meliora meretur suscipere, qui collata bona de corde non probatur amittere. *ibid.*

Si bene operantibus aliena gratia non respondeat, men sua virtuti non deicit: que potius fructus boni simpliciter apud se bona felicitate conscientie testimonio, que enim subiecta est externe dispositionis arbitrium, prius puritatis maiestate confitens, ab indignitate non requirit. *in epist.*

Qui, quanta sibi gratia collata sit, nescit, quantum illi debeat, non intelligit: non enim potest qui plene non accepit, nisi meminert. *ibid.*

Omnis profectus ad diuinitatis est munera referendus, hil constare fore bonum, nisi quod ab ipso dignitatum. *ibidem.*

Inuitat ad magna, qui gratanter suscipit motum futuris recipit, qui transacta beneficia recipere actione frangiunt, qui magnorum munerum crederentur. *ibid.*

Gratias agere Deo possumus, referre non possumus. Danti, rependi quicquam gratias ab accipiente non si gratum habuerit, quod gratis accipit: nam gratia tumeliam facit, qui beneficium dantis gratia meretur. *Bern. in epist.*

Quid est tota die, id est, sine intermissione laudis, quia consolari: in aduersis, quia corrigere, quia quia fecisti me: cum essem, quia saltem dedisti: quia quia ignouisti: cum conuersus essem, quia adiuuisti ueralem, quia coronasti. *Aug. sup. illud Iulian. Tit. 1. os meum laude.*

Non est ista superbia elati, sed confessio non in cognoce, & nihil ex te habere, vt nec superbia. Dic Deo tuo, quoniam sanctus sum, quia sanctus sum, cepi, non que habes: quia tu dedisti, non que ego. *illud Iulian. Celsodi animam meam, quia Iam.*

Quid melius & animo geramus, & ore promittamus explanemus, quam Deo gratias? Hoc nihil dicitur dicitur laudis, nec intelligi gratias, nec agi. *fructus gratiarum epist. ad Marcellinum.*

Sicut nos acculemus, siue Deum laudemus, semper agere studeamus, a quo gratia gratis datur. *Idem lib. 1. in Ier. 8.*

Nihil est, quod dignum referre possimus, pro quo in Maria. Quid pro verbis? Quid pro crucis? Quia reddemus? Licet crucem pro te, vt non probatur reddimus, quod ex ipso, & per ipsum, & in ipso habere. Reddamus igitur amoris pro debito, & charitatis pro gratiam pro sanguine, pro pretio pecunie. *Luc. Ier. 5.*

Optima beneficiorum cultus est ipsa memoria, & rum, & perpetua confessio gratiarum. *Iam. Ier. 1. homil. 25.*

Admoneo vos, vt Dominum semper benedicite, mala, benedicite, & dissoluentur mala. Si benedicite, benedicite, & periculerabunt bona & prospera. *Idem de Symbolo.*

Dixit in ferendo gratias, non esse tardus, non sepe singula dona gratias agere. *sup. Ier. Cantica.*

Non omnis gratiarum actio accepta est Deo, nisi quod pudica & vera simplicitate procedit. Pudica facit eos, qui de malis actibus suis gloriantur, Deo gratias, quali Deus morte ipsorum lætetur, quum malis actibus in rebus pessimis. *Idem sup. Cant. Ier. 35.*

Veram adiungi propter hypocrisis, qui Deum gratias suis verbis tenentur, eo, de reuocant, quod non possunt. Illi impie mala sua Deo, nisi Dei bona fraudulenter. *Idem infra.*

De omni bono apparenti a nobis referantur Deo, non hiet, quem admodum ab hypocritis, nec illa referantur a secularibus: sed nec quadaam necessitate, vt in omnibus sapientiarum: sed hiet decet sanctos, in reuocantur, tione sollicita, hilaritate gratia, sed non dilatoria. *Idem.*

Quoties tentatio supercibus, aut vinum, subrogantur, nens periculum declinat, aut laqueus inobedientis depugnat, aut annosa & inueterata que cunctis animæ passio deperit, lanaur, aut multum diuina que cunctis animæ passio deperit, alquando Dei munere obtinetur: toties perlocare, rum actio, & vox laudis. Debet ad singula que se benedicti Dei in donis suis, alioquin ingratus respicietur, si sto venient, qui non potest dicere Deo, Cantab. in munerum, ficationes tua. *idem sup. Cant. Ier. 1.*

¶ POETICAE SENTENTIAE.

Ouid. in Ioin.
Huic igitur meritis gratias, quas facere debet.
Protam manj uero peccare semper aqum.
Idem.
Immemor illorum vestri non immemores carum.

